

Slujbele de la biserica „Miron Patriarhul” din București, ctitorită de regina Maria, au o încărcătură specială, nu numai de evlavie religioasă, ci și de cultură, istorie etc. Una dintre slujbele din miez de vară care a reunit în spațiul binecuvântat al acestei biserici a fost cea din duminica de 20 august 2017. A fost o slujbă de mare înălțare sufletească fiindcă părintele Gheorghe Neagoe a invitat alături de enoriașii obișnuiți și un grup de scriitori, făcând o pomenire impresionantă celui care a fost Vasile Alecsandri, poet, dramaturg, diplomat, folclorist, academician, cea mai proeminentă personalitate a secolului al XIX-lea. Slujba a decurs după canonul obișnuit, pericopa evanghelică referindu-se la „Pilda datornicului nemilostiv”, pe care părintele Gheorghe Neagoe a tâlcuit-o pe larg, în mod accesibil și convingător, adaptându-i sensul la contemporaneitate, când mulți oameni au datorii la bănci, dar nu există numai datorii bănești, ci și datorii morale față de semenii noștri, iar acestea sunt cel mai adânc văzute de ochiul atotcuprinzător al lui Dumnezeu.

Pentru că „Bardul de la Mircești” a trecut la cele veșnice pe 22 august 1890, părintele Gh. Neagoe a făcut o pomenire cu tot tipicul, cu prosoape, lumânări, colivă și vin, dar și cu ilustrarea prin comentarii și versuri din creația celui comemorat. Printre cei prezenți, poeți și scriitori care au participat la slujbă reamintim pe: Gabriela Banu, Elena Armenescu, Ella Blue, Vasilica Ilie, Violeta Popescu, Ioan Rațiu, Lucian Gruia, violonista de excepție Grațielă Marineață care pe 9 iulie 2017 a interpretat la vioară „Balada” marelui compozitor Ciprian Porumbescu, comemorat de parintele Gheorghe Neagoe și colegii săi: pr. paroh Diaconu Traian Ioan, pr. Zarioiu Dorin, pr. Șurubaru Ioan, cu toți iubitori de artă și cultură, participând cu tot sufletul la toate evenimentele culturale ce au avut loc în acest sfânt locaș; și noi le mulțumim pentru că ne iubesc și ne primesc cu toata dragostea la Sfânta Liturghie, rugându-ne împreună, trăind clipe de neuitat prin slujba excepțională pe care o săvârșesc.

Despre viața și opera lui Vasile Alecsandri au vorbit: criticul Aureliu Goci, prof. Floarea Necșoiu, scriitoarea Ana Calina Garaș, scriitoarea Doina Bârcă, scriitorul Marin Voican-Ghioroiu, acesta venind de mână în fața altarului cu o tânără mlădiță, un băiat cu o banderolă tricoloră pe braț, care a recitat câteva poezii emoționante - Cristian Marian Dumitrașcu. Vorbitorii au conturat profilul marelui scriitor și patriot român, a cărui naștere stă sub semnul aproximării, 1819, în județul Bacău. Vasile Alecsandri, după moda timpului, studiază întâi acasă, apoi la pensionul lui Victor Cuenim din Iași, după care își continuă studiile la Paris, alături de alți fii de boieri, între care viitorul domnitor Alexandru Ioan Cuza. Revenind în țară, Vasile Alecsandri se implică deopotrivă în politică și în cultură. Pașoptist înflăcărat, redactează Doleanțele Partidei Naționale supuse spre aprobare domnitorului de atunci, Mihail Sturza, în urma căreia este exilat. Cunoaște apoi cele mai înalte demnități: deputat, ministru de Externe, ajungând chiar pe lista candidaților pentru domnie. Vasile

Alecsandri a vibrat la marile evenimente ale țării sale. Participant activ la Unirea Principatelor Unite cu Moldova, sub un singur domnitor, Alexandru Ioan Cuza, din 24 ianuarie 1859, scrie „Hora Unirii”, publicată pentru prima dată în revista „Steaua Dunării”, poezie ce și acum produce aceeași însuflețire. După alegerea lui Cuza, pleacă într-o misiune diplomatică la Paris, Londra, Torino pentru a obține recunoașterea unirii Țărilor Române sub un singur domnitor, fiind primit de Napoleon al III-lea, întâlnindu-se cu mari scriitori ai epocii. Călătorește mult în străinătate, fapt ce-i inspiră prozele exotice, dar și prin țară. În munții Moldovei, descoperă comoara folclorului românesc, culegând poezii, care au fost cuprinse în volumul Poezii populare, unde este inclusă și „Miorița”, după ce înainte publicase volumul de poezii originale Doine și Lăcrămioare. Războiul de Independență îi cutremură sufletul, ținând conferințe pentru ajutorarea suferinșilor de pe în urma războiului, elogiind eroismul ostașilor români în poezii nemuritoare: „Peneș Curcanul”, „Sergentul”, „Sentinela română”, „Deșteptarea României”, „Oda ostașilor români” și altele, strânse în volumul Ostașii noștri, din 1878. Numit ca director al Teatrului național din Iași, are o contribuție decisivă în dezvoltarea genului comediei cu prima piesă reprezentată „Farmazonul din Hârlău”, urmată de celebrele: „Chirița în Iași sau două fete și-o neneacă”, „Chirița în provincie”, „Chirița în balon” etc. Au urmat dramele istorice: „Despot Vodă”, „Fântâna Blanduziei”, „Ovidiu” etc. În lirică, inițiază o nouă specie, pastelul, cele mai cunoscute pasteluri fiind: „Iarna”, „Gerul”, „Sfârșit de toamnă” etc. Este autorul libretului operetei Crai nou, compusă de Ciprian Porumbescu. Alături de alți intelectuali, fondează Academia Română. Vasile Alecsandri îl apără, ca avocat, pe Alexandru Beldiman, primul patron al ziarului „Adevărul”, câștigând procesul. Scoate ziarele „Propășirea” și „România literară”. În 1878, Societatea pentru studiul limbilor romane, de la Montpellier, îi premiază poezia „Cântecul ginteii latine”, iar în 1881, Academia română îi acordă marele premiu „Năsturel-Herăscu”. Dacă în plan social și literar Vasile Alecsandri cunoaște cele mai înalte onoruri și recunoașteri, iar succesul pieselor sale este incontestabil, în plan personal, e doborât de pierderea celor mai dragi ființe. Se retrage la Mirceștii copilăriei sale, cu amintirea dragă a lui Vasile Porojan, unde își va găsi odihna veșnică, nu înainte de a-i elibera pe robii țigani de pe moșiile moștenite în urma morții tatălui său. Eminescu îl numește „acel rege al poeziei, veșnic tânăr și fericit”, iar Alecsandri, îi răspunde: „E unul care cântă mai dulce decât mine/ Cu-atât mai bine țării și lui cu-atât mai bine/ Apuce dar s-ajungă-naintemi tot mai sus/ La răsăritu-i falnic se-nclină al meu apus.” Marile spirite se întâlnesc și se prețuiesc, cu noblețe, cu generozitate. Versurile lui Vasile Alecsandri, în recitarea sensibilă a doamnei Rodica Subțirelu, au încheiat un nou eveniment cultural desfășurat într-un lăcaș bisericesc, dovedind încă odată că religia și poezia sunt în complementaritate, iar cei ce participă la o astfel de comuniune sunt cu adevărat fericiți.

Mulțumim Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru tot sprijinul acordat culturii românești.

VICTORIA MILESCU

MembrăUSR, poetă și traducătoare